

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2013. gada 18. jūlijā (*)

Valsts atbalsts – LESD 107. un 108. pants – “Selektivitātes” nosacījums – Regula (EK) Nr. 659/1999 – 1. panta b) punkta i) apakšpunkts – Pastāvīgo valsts atbalsts – Tiesiskais regulējums par sabiedrību ienākuma nodokli – Ciesto zaudējumu atskaitīšanas iespēja – Atskaitīšanas neiespējamība – Pašnieka maiņas gadījums – Atkāpju piešķiršana – Nodokļu iestāžu rīcības brīvība

Lieta C-6/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Korkein hallinto-oikeus* (Somija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2011. gada 30. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 3. janvārī, tiesvedībā

P Oy.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referenti), D. Švābi [*D. Šváby*] un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerālvokāte E. Šārpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Alekseev*], administrators,

ģemotvārā rakstveida procesā un 2012. gada 22. novembra tiesas sēdē,

ģemotvārā apsvērumus, ko sniedza:

- P Oy vārdā – O. A. Haapaniemi, asinājāja,
- Somijas valdības vārdā – J. Heliskoski un S. Hartikainen, pārstāvji,
- Vācijas valdības vārdā – T. Henze un K. Petersen, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – I. Koskinen, R. Lyal un T. Maxian Rusche, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2013. gada 7. februārā tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt atbilstīgos Savienības tiesību valsts atbalsta noteikumus.

2 Šīs līgums tika iesniegts strīdā starp P Oy (turpmāk tekstā – “P”) un sabiedrību ienākuma nodokļu jautājumā kompetentajam valsts iestādēm par šo iestāžu atteikumu piešķirt tai iespēju, kas princips ir paredzēta piemērojamajam valsts tiesiskajam regulājumam, atskaitot zaudējumus, ko tā tika cietusi, un pārnēst šos zaudējumus uz nākamajiem finanšu gadiem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108]. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 1. pantā ar nosaukumu “Definīcijas” ir paredzēts šādi:

“Šajā regulā:

[..]

b) “pastāvīgais atbalsts” ir:

i) neskarot 144. un 172. pantu Aktā [par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem un pielīgumiem līgumos, kas ir ES pamats (OV 1994, C 241, 21. lpp., un OV 1995, L 1, 1. lpp., turpmāk tekstā – Pievienošanās akts], jebkads atbalsts, kas pastāvja pirms Līguma stāšanās spēkā attiecīgajās dalībvalstīs, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kurš ieviests pirms [un] joprojām ir piemērojams pēc Līguma stāšanās spēkā;

[..].”

Somijas tiesības

4 1992. gada 30. decembra Likuma Nr. 1535/1992 par ienākuma nodokli (*Tuloverolaki*, turpmāk tekstā – “TVL”) 117. pantā ar nosaukumu “Zaudējumi un zaudējumu atskaitēšana” ir paredzēts:

“Konstatētie zaudējumi atbilstoši šīs daļas noteikumiem tiek atskaitīti no nākamā gadu ienākumiem.

Zaudējumi tiek atskaitīti tādā secībā, kādā tie ir radušies.”

5 Šī likuma 119. pantā ar nosaukumu “Zaudējumi, kas rodas no uzņēmējdarbības darbības vai lauksaimniecības darbības” ir noteikts:

“Zaudējumi, kas radušies no uzņēmējdarbības taksācijas gada laikā, var tikt pārnēsti un kompensēti no ienākumiem, kas gūti no šīs darbības nākamā desmit gadu laikā, ja rodas peļņa.

Zaudējumi, kas radušies no uzņēmējdarbības, ir zaudējumu summa, kas aprēķināta atbilstīgi Likumam par profesionāls darbības ienākumiem (*laki elinkeinotulon verottamisesta*), [..].”

6 Saskaņā ar šo paša likuma 122. panta ar nosaukumu “Pašnieka maiņas ietekme uz iespēju atskaitīt zaudējumus” pirmo daļu sabiedrības zaudējumi netiek atskaitīti, ja gadā, kas tiek noslēgts ar zaudējumiem, vai pēc tam vairāk nekā puse tās akciju vai daļu ir mainījusi pašnieku, kurš tās ir ieguvis citādi nekā mantojot vai saskaņā ar testamentu, vai arī ir nomainījies vairāk nekā puse šīs sabiedrības dalībnieku.

7 Saskaņā ar TVL 122. panta trešo daļu, neraugoties uz to, kas paredzēts pirmajā daļā,

kompetentais nodokļu centrs?pašu iemeslu dēļ, ja tas ir vajadzīgs sabiedrības darbības turpināšanai, uz pieteikuma pamata var piešķirt atļauju atskaitīt zaudījumus.

8 Lai izskaidrotu noteikumu, kas ietverts TVL 122. panta trešajā daļā, un saskaņotu administratīvo praksi, Somijas Nodokļu ģenerāldirekcija 1996. gada 14. februārī publicēja skaidrojošu vēstuli Nr. 634/348/96, kuras atbilstīgais formulējums ir šāds:

“2. Atkāpes piešķiršanas procedūra

2.1. Atļaujas piešķiršanas nosacījumi

Atbilstīgi TVL 122. pantam, ja tas ir nepieciešams tās darbības turpināšanai, [sabiedrība] pēc pieteikuma var saņemt atļauju atskaitīt konstatētos zaudījumus.

Par šādiem iemesliem var tikt uzskatīti tostarp:

- [pašuma tiesību] pāreja no vienas paaudzes otrai;
- uzņēmumu pārdošana darbiniekiem;
- jauna uzņēmuma, kurš vēl neveic darbību, iegāde;
- pašnieka maiņa grupas ietvaros;
- pašnieka maiņa sakarā ar sanācības plānu;
- pašas sekas nodarbinātībai un
- kotēto sabiedrību pašnieka maiņa.

2.1.1. Šādie nosacījumi

TVL 122. panta noteikumu mērķis ir izvairīties no tā, ka zaudījumus nesošie uzņēmumi var tikt pārvēidoti precīsi. Ja uzņēmuma pašnieka maiņai nav iepriekš minēto pašību, var tikt piešķirta atļauja atskaitīt zaudījumus.

[..]

2.1.2. Darbības turpināšana

Atļauja atskaitīt zaudījumus var tikt piešķirta, ja šā atskaitīšana ir nepieciešama [sabiedrības] darbības turpināšanai. Absolūts nosacījums var būt tāds, ka [sabiedrība] turpina veikt savu darbību pēc pašnieka maiņas. Ja praksē [sabiedrība] ir beigusi savu darbību un tās vērtība būtībā balstās uz konstatētajiem zaudējumiem, atkāpe nav piešķirama.”

9 Somijas Nodokļu ģenerāldirekcijas 1999. gada 17. februārā publicētajā Apkārtrakstā Nr. 2/1999 k? pašs iemesls ir minēta arī darbības paplašināšana, pārpārkot uzņēmumus.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka P, sabiedrība, kas dibināta 1998. gadā, 2008. gada 3. septembrī lūdz kompetentajai nodokļu iestādei?aut tai saskaņā ar TVL 122. panta trešo daļu atskaitīt zaudījumus, ko tā tika cietusi no 1998. līdz 2004. gadam, lai gan notikusi pašnieka maiņa 2004. gada augustā. Uzņēmuma saimnieciskā darbība turpinājās pēc šīs pašnieka maiņas, k? arī pēc vēlākajām pašnieka maiņām. Kompetentā nodokļu iestāde šo

l?gumu noraid?ja 2008. gada 24. oktobr?, pamatojot ar to, ka *P* nav pier?d?jusi ?pašus iemeslus, uz kuru pamata b?tu pamatota š?das at?aujas pieš?iršana, lai gan notikusi ?pašnieku mai?u.

11 Ar 2009. gada 2. decembra spriedumu *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinku administrat?v? tiesa) noraid?ja *P* pras?bu ar t?diem pašiem mot?viem, k?dus nor?d?ja kompetent? nodok?u iest?de. *P* iesniedza apel?cijas s?dz?bu par šo spriedumu *Korkein hallinto-oikeus*, kura jaut?, vai Savien?bas ties?bu noteikumi valsts atbalsta jom? un it ?paši selektivit?tes krit?rijs, to interpret?jot atbilst?gi r?c?bas br?v?bai, kas šaj? gad?jum? ir nodok?u iest?dei, ir š??rslis pie?emt l?mumu, ar kuru tiek ?auts atskait?t sabiedr?bas zaud?jumus, lai gan notikusi t?s ?pašnieka mai?u, jo par šo pas?kumu nav pazi?ots Eiropas Komisijai atbilst?gi LESD 108. panta 3. punktam.

12 K? uzskata iesniedz?jtiesa, lai nov?rt?tu k?da pas?kuma selektivit?ti, ir j?p?rbauda, vai attiec?gaj? tiesiskaj? regul?jum? šis pas?kums rada priekšroc?bu dažiem uz??mumiem attiec?b? pret citiem uz??mumiem, kas faktisk? un juridisk? zi?? ir l?dz?g? situ?cij?. Nodok?u pas?kumu gad?jum? atskaites punktam šaj? zi?? ir b?tiska noz?me, jo pat pašu priekšroc?bu var konstat?t, tikai to sal?dzinot ar t? saucamajiem "norm?lajiem" nodok?iem.

13 Iesniedz?jtiesa nor?da, ka past?v divas iesp?jas attiec?b? uz š? atskaites punkta noteikšanu. Atbilst?gi pirmajai iesp?jai šo atskaites punktu var veidot visp?r?ja norma par zaud?jumu p?rcelšanu, kas paredz?ta TVL 117. un 119. pant?. K? nosaka š? norma, atk?pes pieš?iršana ?pašnieka mai?as gad?jum? sabiedr?bai, atk?pes sa??m?jai, nerada labv?l?g?ku situ?ciju nek? visp?r?j? norm? paredz?t? situ?cija. Atbilst?gi otrajai iesp?jai atsauces punktu veidotu TVL 122. panta pirm?s da?as norma, saska?? ar kuru zaud?jumi nav atskait?mi p?c ?pašnieka mai?as. Sal?dzin?jum? ar šo atskaites punktu atk?pes norma TVL 122. panta trešaj? da?? pieš?irot nodok?u iest?dei r?c?bas br?v?bu, kas varot rad?t uz??m?jam, atk?pes sa??m?jam, labv?l?g?ku situ?ciju nek? uz??mumam, kuram ties?bas uz atskait?šanu at?aujas proced?r? netika pieš?irtas.

14 Iesniedz?jtiesa ar? nor?da, ka atbilst?gi Tiesas past?v?gajai judikat?rai valsts pas?kumi, ar kuriem ievieš atš?ir?bu uz??mumu starp? un kuri t?d?j?di *a priori* ir selekt?vi, var tikt pamatoti, ja š? atš?ir?ba rodas no sist?mas, pie kuras tie pieder, rakstura vai strukt?ras. Šaj? zi?? t? nor?da, ka ar valsts tiesisko regul?jumu, par kuru ir pamatlieta, izveidot?s nodok?u sist?mas m?r?is ir nov?rst to, ka uz??mumu zaud?jumi tiek tirgoti vai tie tiek izmantoti ?aunpr?t?gi. Šis risks it ?paši attiecoties uz neakt?viem uz??mumiem, kuri ir cietuši zaud?jumus, kurus citi uz??mumi ar daž?diem l?dzek?iem var?tu censties ieg?d?ties, lai atskait?tu šos zaud?jumus no to pašu pe??as. R?c?bas br?v?ba, kas ir nodok?u iest?dei šaj? gad?jum?, varot tikt apl?kota š?s nodok?u sist?mas ietvaros vis? sav? piln?b??; m?r?is esot pieš?irt iesp?ju atskait?t zaud?jumus visos gad?jumos, kuros netiekot konstat?ts ?aunpr?t?gas izmantošanas risks.

15 Š?dos apst?k?os *Korkein hallinto-oikeus* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

"1) Vai LESD 107. panta 1. punkt? ietvertais selektivit?tes krit?rijs attiec?b? uz at?aujas pieš?iršanas proced?ru saska?? ar [TVL] 122. panta trešo da?u ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas nepie?auj zaud?jumu atskait?šanas at?aujas pieš?iršanu ?pašnieku mai?as gad?jum?, ja netiek iev?rota LESD 108. panta 3. punkta p?d?j? teikum? paredz?t? proced?ra?

2) Vai, interpret?jot selektivit?tes krit?riju, it ?paši, lai noteiktu attiec?go subjektu loku, ir j?pamatojas uz [TVL] 117. un 119. pant? ietverto pamatnoteikumu, saska?? ar kuru sabiedr?ba dr?kst atskait?t konstat?tos zaud?jumus, vai ar? ir j?pamatojas uz ties?bu norm?m, kas attiecas uz ?pašnieku mai?u?

3) Vai tad, ja tiek *a priori* uzskat?ts, ka LESD 107. pant? ietvertais selektivit?tes krit?rijs ir

izpildīts, tādus sistēmu, kas izriet no [TVL] 122. panta trešās daļas, var uzskatīt par pamatotu, tādēļ ka runa ir par nodokļu sistēmai piemētošu mehānismu, kas ir vajadzīgs, piemēram, lai novērstu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas?

4) Kāda nozīme, izvērtējot, vai, iespējams, pastāv pamatojums iemesls un vai runa ir par nodokļu sistēmai piemētošu mehānismu, ir jāpiešķir nodokļu iestāžu rīcības brīvības apjomam? Vai attiecībā uz nodokļu sistēmai piemētošo mehānismu tiek prasīts, lai likuma piemērotajam nebūtu rīcības brīvības un lai izņēmuma piemērošanas nosacījumi būtu likumā konkrēti noteikti?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro līdz ceturto jautājumu

16 Ar otro līdz ceturto jautājumu, kuri ir jāaplūko kopā un pirmkārt, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tās nodokļu režīms, kāds izriet no TVL 122. panta pirmās un trešās daļas, atbilst selektivitātes nosacījumam kā jādziena “valsts atbalsts” elementam LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, un apstiprinot šas atbildes gadījumā – vai šis panta trešajā daļā paredztais izņēmums ir pamatojams ar faktu, ka tas raksturo nodokļu režīmu. Iesniedzējtiesa vēlas arī, lai Tiesa sniedz skaidrojumu par nozīmi, kāda var būt kompetento iestāžu rīcības brīvībai, piemērojot šo režīmu.

17 Vispirms ir jāatgādina, ka LESD 107. panta 1. punktā principā ir aizliegts atbalsts, “dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai”, proti, selektīvs atbalsts.

18 Tā pasākums, ar kuru valsts iestādes atsevišķiem uzņēmumiem piešķir nodokļu atbrīvojumu, kas, kaut arī nav valsts līdzekļu piešķiršana, rada saņēmējiem finansiāli izdevīgāku stāvokli nekā pārējiem nodokļu maksātājiem, ir uzskatāms par valsts atbalstu EKL 107. panta 1. punkta izpratnē. Turpretī priekšrocības, kas izriet no vispārējā piemērojama pasākuma, kurš bez izņēmuma piemērojams visiem saimnieciskās darbības subjektiem, nav valsts atbalsts LESD 107. panta izpratnē (2011. gada 15. novembra spriedums apvienotajās lietās C-106/09 P un C-107/09 P Komisija un Spānija/Government of Gibraltar un Apvienotā Karaliste, Krājums, I-11113. lpp., 72. un 73. punkts, kā arī tajos minētie judikatūra).

19 Atbilstīgi Tiesas judikatūrai, lai valsts nodokļu pasākumu kvalificētu kā selektīvu, vispirms ir jāidentificē un jāpārbauda kopējā jeb “normālā” piemērojamā nodokļu sistēma attiecīgajā dalībvalstī. Tieši saistībā ar šo kopējo jeb “normālo” nodokļu režīmu, otrkārt, ir jānovērtē un jānosaka ar attiecīgo nodokļu pasākumu piešķirtās priekšrocības iespējamais selektīvais raksturs, pierēdot, ka šis pasākums ir atkarīgs no šīs kopējās sistēmas, ciklā ar to tiek ieviestas atšķirības starp tirgus dalībniekiem, kuri, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts nodokļu sistēmai paredzēto mērķi, ir faktiski un juridiski līdzīgi situācijā (skat. 2011. gada 8. septembra spriedumu apvienotajās lietās no C-78/08 līdz C-80/08 *Paint Graphos* u.c., Krājums, I-7611. lpp., 49. punkts un tajā minētie judikatūra).

20 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šādas kvalifikācijas priekšnoteikums ir ne tikai atbilstīgo tiesību normu satura pārziņāšana, bet tas prasa pārbaudīt to piemērojamību, balstoties uz administratīvo un tiesu praksi un informāciju par šo normu *ratione personae*.

21 Tā kā iesniedzējtiesa nav nosūtījusi visu šo informāciju, Tiesa uzskata, ka tā nevar paust nostāju par šo kvalifikāciju.

22 Atbilstīgi Tiesas judikatūrai, lai arī saņēmējam priekšrocību dodošs, pasākums neatbilst selektivitātes nosacījumam, ja tas ir pamatots ar tās sistēmas raksturu vai vispārējo saturu, kura

sastāvdaļa tas ir (2001. gada 8. novembra spriedums lietā C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, *Recueil*, I-8365. lpp., 42. punkts, k? ar? taj? min?t? judikat?ra). T?d?j?di pas?kumu, ar kuru tiek izdar?ta atk?pe no visp?r?j?s nodok?u sist?mas, var pamatot ar nodok?u sist?mas raksturu vai strukt?ru, ja attiec?g? dal?bvalsts var pier?d?t, ka šis pas?kums tieši izriet no t?s nodok?u sist?mai pamat? esošajiem vai galvenajiem principiem (skat. iepriekš min?to spriedumu apvienotaj?s liet?s *Paint Graphos* u.c., 65. punkts, k? ar? taj? min?t? judikat?ra).

23 Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka at?aujas sist?mas esam?ba neizsl?dz š?du pamatojumu.

24 Pamatojums ir iesp?jams, ja at?aujas proces? kompetent?s iest?des r?c?bas br?v?ba ir ierobežota ar to nosac?jumu p?rbaudi, kuri ir noteikti, lai sasniegtu identific?jumu nodok?u m?r?i, un š?s iest?des piem?rojamie krit?riji ir rakstur?gi nodok?u rež?mam.

25 Attiec?b? uz kompetent?s iest?des pilnvar?m Tiesas iedibin?t? judikat?ra ir t?da, ka r?c?bas br?v?ba, kas ?auj šai iest?dei noteikt pieš?irt? pas?kuma sa??m?jus vai nosac?jumus, nav uzskat?ma par visp?r?ja rakstura (šaj? zi?? skat. 1999. gada 29. j?nija spriedumu lietā C-256/97 *DM Transport*, *Recueil*, I-3913. lpp., 27. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

26 T? t?das at?aujas sist?mas, kas ?auj p?rnest zaud?jumus uz n?kamajiem finanšu gadiem, par k?du ir pamatlieta, piem?rošana neb?tu princip? uzskat?ma par selekt?vu, ja kompetentaj?m iest?d?m, lemjot par l?gumu pieš?irt at?auju, ir tikai t?da r?c?bas br?v?ba, ko ierobežo t?di objekt?vi krit?riji, kas nav sveši ar attiec?go tiesisko regul?jumu izveidotajai nodok?u sist?mai, k? m?r?is nov?rst zaud?jumu tirdzniec?bu.

27 Savuk?rt, ja kompetentaj?m iest?d?m ir plaša r?c?bas br?v?ba noteikt uz t?da nodok?u sist?mai sveša krit?rija pamata k? nodarbin?t?bas nodrošin?šana pieš?irta pas?kuma sa??m?jus un nosac?jumus, šo pilnvaru ?stenošana t?d?j?di ir j?uzskata par t?du, kas dod “priekšroku konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai” sal?dzin?jum? ar p?r?jiem, kas, ?emot v?r? š? rež?ma m?r?i, faktisk? un juridisk? zi?? ir l?dz?g? situ?cij? (šaj? zi?? skat. iepriekš min?to spriedumu apvienotaj?s liet?s Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste, 75. punkts).

28 Šaj? zi?? no iesniedz?jtiesas l?muma izriet, ka Somijas Nodok?u ?ener?ldirekcija ir izdevusi š? sprieduma 8. punkt? min?to skaidrojošo v?stuli, kur? k? “?paši apst?k?” atk?pes pieš?iršanai no aizlieguma atskait?t zaud?jumus ir uzskait?tas tostarp ?paš?s sekas nodarbin?t?bai.

29 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka Tiesa ir nospriedusi, ka ar re?ion?l?s att?st?bas vai soci?l?s koh?zijas politikas piem?rošanu nepietiek, lai š?s politikas ietvaros veikts pas?kums b?tu attaisnojams ar valsts nodok?u sist?mas raksturu un sist?mu (šaj? zi?? skat. 2006. gada 6. septembra spriedumu lietā C-88/03 *Portug?le/Komisija*, Kr?jums, I-7115. lpp., 82. punkts).

30 Lai gan šaj? zi?? no iesniedz?jtiesas l?muma izriet, ka iepriekš min?t? skaidrojoš? v?stule nav juridiski saistoša, ir j?nor?da, ka, ja kompetent? iest?de var?ja noteikt zaud?jumu atskait?juma izmantot?jus, pamatojoties uz t?diem nodok?u sist?mai svešiem krit?rijiem k? nodarbin?t?bas nodrošin?šana, š?du pilnvaru ?stenošana t?d?j?di ir j?uzskata par t?du, kas dod “priekšroku konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai” sal?dzin?jum? ar p?r?jiem, kas, ?emot v?r? m?r?i, faktisk? un juridisk? zi?? ir l?dz?g? situ?cij?.

31 Tom?r Tiesai nav pietiekami daudz faktu, lai nov?rt?tu nodok?u rež?ma, par kuru ir pamatlieta, iesp?jam? selekt?v? rakstura pamatojumu.

32 Š?dos apst?k?os uz otro l?dz ceturto jaut?jumu ir j?atbild, ka t?ds nodok?u rež?ms, par

k?du ir pamatlieta, var izpildīt selektivitātes nosacījumu kā j?dziena "valsts atbalsts" elementu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ja tiktu konstatēts, ka atskaites punkta sistēmā, proti, "normālajā" sistēmā, ietilpst aizliegums atskaitīt zaudējumus, mainoties pašniekam, TVL 122. panta pirmās daļas izpratnē, attiecībā pret kuru š? panta trešajā daļā esošā ataujas sistēmā būtu izņēmums. Š?du režīmu var pamatot ar sistēmas, kurā tas ietilpst, raksturu vai vispārīgo uzbūvi, jo šis pamatojums nepieļauj to, ka attiecībā uz atauju atkāpties no aizlieguma atskaitīt zaudējumus kompetentajai valsts iestādei var būt rēķināmas brīvība, kas ļauj balstīt savus ataujošos lēmumus uz šīm nodokļu režīmam svešiem kritērijiem. Tomēr Tiesai nav pietiekami daudz informācijas, lai galīgi lemtu par šīm kvalifikācijām.

33 Turklāt ir ticis atgādāts, ka selektivitāte ir tikai viens no valsts atbalsta, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, elementiem. Neesot informācijai par šo, Tiesa nav pārbaudījusi pārjos elementus.

Par pirmo jautājumu

34 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 108. panta 3. punktā noteiktais aizliegums ņemot iecerēto atbalstu ir šķērslis TVL 122. panta pirmajā un trešajā daļā paredzētajam nodokļu režīma piemērošanai.

35 Attiecībā uz kontroli par to, kā dalībvalstis pilda tām ar LESD 107. un 108. pantu uzliktos pienākumus, ir jāņem vērā p?dējā minētā panta noteikumu formulējums, kā arī pilnvaras un pienākumi, ko šie noteikumi nosaka Komisijai, no vienas puses, un dalībvalstīm, no otras puses.

36 LESD 108. pantā ir noteiktas atšķirīgas procedūras atkarībā no tā, vai atbalsts ir pastāvīgs vai jauns. Lai gan jauns atbalsts saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu ir iepriekš jāpaziņo Komisijai un tas nevar tikt ņemts, pirms procedūra nav beigusies ar galīgo lēmumu, pastāvīgs atbalsts var saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu tikt likumīgi ņemts, kamēr Komisija nav konstatējusi tā nesaderību (2012. gada 29. novembra spriedums lietā C-262/11 *Kremikovtzi*, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Šīs kontroles sistēmas ietvaros Komisija un valsts tiesas ņemot atšķirīgus pienākumus un pilnvaras (1994. gada 9. augusta spriedums lietā C-44/93 *Namur-Les assurances du crédit*, *Recueil*, I-3829. lpp., 14. punkts).

38 Valsts tiesās var vērsties, kad tām ir pienākums interpretēt un piemērot atbalsta j?dzienu, kas paredzēts LESD 107. panta 1. punktā, it īpaši, lai noteiktu, vai valsts pasākumam, kas veikts, neievērojot LESD 108. panta 3. punktā paredzēto iepriekšējās kontroles procedūru, š? procedūra ir jāveic. Savukārt tās nav kompetentas lemt par valsts atbalsta saderīgumu ar iekšējo tirgu (2007. gada 18. j?lija spriedums lietā C-119/05 *Lucchini*, Krājums, I-6199. lpp., 50. un 51. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

39 Lai gan Komisijai ir jāpārbauda iecerētā atbalsta saderīgums ar iekšējo tirgu pat gadījumos, kad dalībvalsts nepilda LESD 108. panta 3. punkta p?dējā teikuma noteikto aizliegumu ņemot atbalsta pasākumus, valsts tiesās šādā situācijā tikai aizsargā indivīdu tiesības līdz Komisijas galīgajam lēmumam gadījumā, ja valsts iestādes neievērotu šo aizliegumu (šajā ziņā skat. 2008. gada 12. februāra spriedumu lietā C-199/06 *CELF* un *ministre de la Culture et de la Communication*, Krājums, I-469. lpp., 38. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

40 Attiecībā uz pastāvīgo atbalstu jāatgādina, ka LESD 108. panta 1. punktā Komisijai ir dotas pilnvaras veikt to pastāvīgo pārskatīšanu kopā ar dalībvalstīm. Šādas pārskatīšanas rezultātā Komisija var ieteikt šīm dalībvalstīm atbilstīgus pasākumus, kas vajadzīgi sakarā ar kopējā

tirgus pakāpenisku attīstību vai darbību un, ja nepieciešams, lemt par atbalsta, ko tūzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, izbeigšanu vai grozīšanu.

41 Šis atbalsts ir jūzskata par likumīgu, kamēr Komisija nav konstatējusi tū nesaderību ar iekšējo tirgu (2010. gada 18. novembra spriedums lietā C-322/09 P *NDSHT*/Komisija, Krājums, I-11911. lpp., 52. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi šādos apstākļos LESD 108. panta 3. punkts nepiešīr valstu tiesīm pilnvaras aizliegt pastāvīgo atbalsta īstenošanu.

42 Saskaī ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta i) apakīpunktu “pastāvīgs atbalsts” ir, neskarot 144. un 172. pantu Pievienoīšanās aktā, jebkāds atbalsts, kas pastāvīja pirms Līguma stīšanās spēkā attiecīgajās dalībvalstīs, t.ī., atbalsta īmas un individuāls atbalsts, kurī ieviests pirms [un] joprojīm tiek piemīrojams pīc Līguma stīšanās spēkā.

43 Atbilstīgi Tiesai iesniegtajās lietās materiālos esoīšajai informācijai un kā to ir norādījusi gan Somijas valdība, gan Komisija, TVL 122. panta pirmajā un treīšajā daīī paredzītais režīms tīka ieviests, pirms 1994. gada 1. janvārī stījīs spēkā 1992. gada 2. maiīa Eiropas Ekonomikas zonas līgums (OV 1994, L 1, 3. lpp.), un to turpinīja piemīrot pīc šā datuma. Somijas Republika pievienojīs Eiropas Savienībai 1995. gada 1. janvārī.

44 Turklīt atbilstīgi tam, ko norādīja Komisija, Pievienoīšanās akta 144. un 172. pantā paredzītie apstākīi, kuros Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta i) apakīpunkts par jīdziena “pastāvīgs atbalsts” definīciju nav piemīrojams, uz īo lietu neattiecas.

45 Jīatgīdīna, ka atbalsta īmas piemīroīšanas kārtības grozījumi zinīmos apstākļos var līkt kvalificīt īdu īmā kā jaunu atbalstu.

46 Iesniedzījtīesai ir jīpīrbauda, vai īmas, par kuru ir pamatlieta, piemīroīšanas kārtība nav tikusi grozīta.

47 Ja izrīdītos, ka iespījamīe grozījumi ir paplaīīnījuī ī režīma piemīroījamību, var bīt nepiecieīšams uzskatīt, ka runa ir par jaunu atbalstu, kādīī ir piemīrojama LESD 108. panta 3. punktā paredzītā paziīoīšanas procedūra.

48 Tī rezultītā uz pirmo jautījumu ir jīatbild, ka LESD 108. panta 3. punkts pieāuj, ka tīdu nodokū režīmu, kāds ir paredzīts TVL 122. panta pirmajā un treīšajā daīī, kuru gadījumos, kad tas bīt kvalificījams kā “valsts atbalsts”, tī “pastāvīgs” atbalsta rakstura dīī turpīna piemīrot dalībvalstī, kura ir izveidoījusi īo nodokū režīmu, neskarot LESD 108. panta 3. punktā paredzītās Komisijas pilnvaras.

Par tiesīīšanās izdevumiem

49 Attiecībā uz lietas dalībīniekiem ī tiesvedība ir stadiīa procesā, kuru izskata iesniedzījtīesa, un tī lemj par tiesīīšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radūīes, iesniedzot apsvīrumus Tiesai, un kas nav minīto lietas dalībīnieku izdevumi, nav atlīdzīnīmi.

Ar īdu pamatojumu Tiesa (piektā palīta) nosprieī:

1) tīds nodokū režīms, par kādu ir pamatlieta, var izpildīt selektivitītes nosacījumu kā jīdziena “valsts atbalsts” elementu LESD 107. panta 1. punkta izpratī, ja tīktu konstatīts, ka atskaites punkta sistīma, proti, “normāījā” sistīma, ietilpst aizliegums atskaitīt zaudījumu, mainīties īpaīīniekam, 1992. gada 30. decembra Likuma Nr. 1535/1992 par ienīkuma nodokli (*Tuloverolaki*) 122. panta pirmās daīas izpratī, attiecībā pret kuru ī panta treīšajā daīī esoī atāujas sistīma bīt izīmums. Šīdu režīmu var pamatot ar sistīmas, kurā tas ietilpst, raksturu vai vispīrījo uzbīvi, jo īīs pamatoījums nepieāuj to, ka attiecībā uz atāuju atkāptīes no aizlieguma atskaitīt zaudījumu kompetentajai valsts iestīdei var bīt rīcības brīvība, kas āuj balstīt savus atāujoīos

Izmumus uz šīm nodokļu režīmam svešiem kritērijiem. Tomēr Tiesai nav pietiekami daudz informācijas, lai galīgi lemtu par šīm kvalifikācijām;

2) LESD 108. panta 3. punkts pieļauj, ka tādus nodokļu režīmus, kāds ir paredzēts Likuma Nr. 1535/1992 122. panta pirmajā un trešajā daļā, kuru gadījumos, kad tas būtu kvalifikācijām kā “valsts atbalsts”, tā “pastāvīgo” atbalsta rakstura dēļ turpina piemērot dalībvalstī, kura ir izveidojusi šo nodokļu režīmu, neskarot LESD 108. panta 3. punkta paredzētās Eiropas Komisijas pilnvaras.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – somu.